

DINU FLAMAND

Expanzió

"Ne tégy sok kenyeret ebből
nehogy sötét legyen."
ATHENAIOS

Fölmásznak a hangyák a kilencedik emeletre
kilépnek a betonból, a falióra fekete búzájából
a telefonból (mely közvetlen vonal a földalatti világgal)
edd meg e keserű kenyeret (tehát meg lehet!)
gyümölcs a falon tegnapi álm képe
(benne tuskó - király hízelgője
egyik szemét "méltósággteljesen" lehunyva tartja)
nyúlós férget nyújtanak - kreténke!
elhagyták vakondtúrásukat, tökéletes utópiájukat
mely a világmindenséget utánozta
kilépnek nap retorikájából, megnyitják a nyirkot
a malomból,
kiengedik a hideget a pincéből,
tenger-fül nő, réseket tömít
be két rengés között
épp arra jó, hogy fölfordulj fotelestül
hátadra,
ó, épp arra jó!

S te, asszony, te
föltálad a sötétséget....

IOANA CRACIUNESCU

Zsibvásár

Mondd, mi bőszt?
- faggattam drágalátos emlékezetem,
mely rozsdás láncait forgatta
agyamban,
az utolsó ölelésben őszinteségből felfaltat,
mely még fészülte

halál-dült hajad árnyát
egy képzeletbeli párnára.

Akarom, hogy ne fájjon!

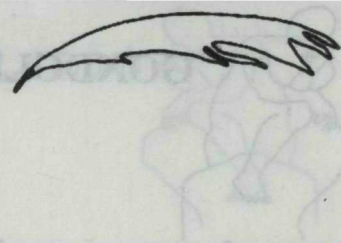
Válaszolta,
miközben csújogva láncait forgatta húsomban,
miközben bökdösött és kacsintott,
koszos jegyre árulta
türelmem és mélabúm.

ANA BLANDIA

Szavaim

Mások által
Mondott szavaim
Sokkal idegenebbek
Mint az általam mondott
Mások szavai.

A piros seb melyen át
Folyik a fájdalom a világba
Ez a húscsillag
Mely a mágikus királyokat vezeti?...

ION CARAION

között

*A verebek megrozdásodtak
a gyerekek komolyak és azt mondják ta-ta-ta
az emberek városokat építettek, fuvolákat
készítenek, gesztusokat alakítanak
megszokják az öregek a hazudozást
mindig ugyanegy idő
a levegő örökké ugyanaz
tu-tu-tu... ta-ta-ta...
a mágia kihallgatásokról
ta-ta-ta... tu-tu-tu...
zárulnak a dolgok tárulnak a dolgok
ki védekezik a szavaktól és ki védi a szavakat?*

DINU FLAMAND

A valóság fénytörésében

*Kiléptem álmomból a valóság
fénytörésébe, az újra agresszív napra;
- hívtatok, ti, mérlegügynökök?
a kertben vér és tépett tolltincsek
a fehér havon, íme az ólomrőptől sas
levegőben emészt,
íme az egérhad s a félelem
avasszalonnaszagú. A vadászat folytatódik.*

*Kiléptem a résen, a hajózás
áramából. Enyhén meghajlottan, remegve,
miként vízbeflútot öröksége, alig merem
kezem arcomhoz érinteni; - én voltam,
tényleg én voltam, ki oly gyakran
bíborba öltözött?
Aki után követ dobtak,
s ekként gúnyolták:
a bíborkódís...
a bíborkódís...*

PETRE STOICA

HÍRNÖK

*Égő fáklyákkal
városon át űlve sugárutakat jelezve
tűnik fel a sas mely mindent látott
mely mindent elmond majd*

DORIN TUDORAN

Emlékek gyümölcsei

*Maguk elbűvölten felolvasták
A düh gyümölcseit,
Maguk csak
friss gyümölcsöt fogyasztanak,
Maguk szeretik
a gyümölcssalátát,
Maguk gyümölcsei
bizonyos realitásnak,
Magukat és csak Magukat
lesi és csodálja,
aki eltékozol
még egy fogsort
tudatlanul harapva
az emlékek
vasgyümölcseiből.
Nézzétek:
állán
csúszik, mintha siklana,
a vakító szörp,
mint ultragyors tó,
mely kiszáradt évezredek óta.*

A verseket
Szilfayk Attila fordította